

“Em van ficar la funda del pernil a la boca i coll avall”

Una dona de Vilobí va patir l'abril passat un atac molt similar al de Jordi Comas
Li van esmolar el ganivet al davant i, lligada i emmordassada, se la van carregar a coll i la van dur a obrir la caixa forta

L'assalt mortal a la casa de Jordi Comas a Platja d'Aro i el cas de dijous a Campllong han fet reviure el que va patir una veïna de Vilobí d'Onyar, que va ser brutalment assaltada per uns lladres, en ple dia, a la seva casa, un mas a prop del nucli. “El cas de Jordi Comas és idèntic al meu”, explica la víctima, una dona de seixanta anys, una “àvia jove”, com es defineix, que va ser abordada pels lladres a un quart de deu del matí quan tornava de dur els néts a l'escola. Ella havia sortit a fora per escombrar quan un lladre li va sortir de darrere uns matolls del jardí i la va empènyer cap a l'entrada. De sobte es va veure envoltada per tres homes. “Els altres dos no sé d'on van sortir.”

Els lladres van anar cap a la cuina, van agafar la funda del pernil i la hi van entaforar a la boca perquè no cridés. “Me la van entaforar coll avall, de manera que durant una setmana vaig tenir irritació i regust”, relata. La van lligar amb mocadors de coll d'ella mateixa i amb uns mitjons llargs d'esquiar del seu fill. “Em van lligar molt i molt fort.” Però, a més, els lladres, que parlaven amb accent sud-americà, van agafar el ganivet del pernil i el van esmolar davant seu per intimidar-la. La van amorrar a terra i mentre un dels assaltants la tenia aguantada pel coll i la vigilava, els altres buscaven el botí a la part de dalt. Van agafar joies, però van seleccionar molt bé i només es van endur les que eren d'or. A ella li van arrencar el collaret que duia posat i l'anell de casada. Es van deixar les arracades, que els devien passar desapercebudes. Però els lladres no es conformaven amb les joies. “Deien que en aquella casa hi havia d'haver caixa forta i no van parar fins que la van trobar.” Però s'havia d'obrir, i, tot i que la víctima els en va ensenyar la clau, els lladres duïen uns guants tan gruixuts (per assegurar-se de no deixar empremtes) que no la podien obrir. Van obligar la dona a fer-ho ella. “Jo estava lligada de peus i mans i emmordassada, i em van agafar tota plegada a coll i em van dur fins on era la caixa forta. Aquella situació em va fer sentir molt malament”, lamenta. Perquè pogués obrir la caixa, li van deslligar les mans del darrere i després les hi van tornar a lligar, però al davant. Els lladres van agafar el que hi havia a la caixa, uns 450 euros, i després van tancar la dona lligada al lavabo. “No em van matar perquè van trobar la caixa”, relata la víctima, que va aconseguir avisar gràcies al fet que duia unes botes que li anaven un xic grans i així va poder deslliurar-se de les lligadures dels peus, anar fins al telèfon i trucar, amb les mans encara lligades al davant. Han passat set mesos des de l'assalt (que fins ara no havia transcendit) a la casa de Vilobí d'Onyar, i la víctima no té constància que els assaltants hagin estat detinguts. “Els Mossos em van dir que estigués tranquil·la, que els atraparien, i em truquen de tant en tant per saber com estic.” Però no han trobat els lladres. Els mossos van detectar petjades pels volts de la casa però no van servir per identificar-los. La dona afirma que viu amb por, tot i que ara han posat sistemes de seguretat a la casa: alarmes, càmeres... “Però cada cop que hi penso tremolo de por i quan veig que van passant casos, encara m'espanto més”, remarca.

Publicat a:

-El Punt Avui. Comarques Gironines 01-12-2012 Pàgina 17

Font del document:

http://www.elpuntavui.cat/noticia/article/24-puntdivers/4-divers/599039-em-van-ficar-la-funda-del-pernil-a-la-boca-i-coll-a-vall.html?piwik_campaign=rss&piwik_kwd=m&utm_source=rss&utm_medium=m&utm_campaign=rss